Dosarul nr. 3-636/2026
2-26034610-12-3-18032026-1

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

06 aprilie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chişinău (sediul Rîşcani)
în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Veaceslav Martînenco
grefier Nicoleta Mamaliga

examinând cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de avocatul Pavlov Victoria în interesele lui ***** împotriva Inspectoratului General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,-

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces:

La 18.03.2026, avocatul Pascalov Victoria, acționând în interesele reclamantului *****, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație cu privire la anularea Deciziei de returnare sub escortă de pe teritoriul Republici Moldova nr. 6-C din 27.02.2026.

În motivarea acțiunii, partea reclamantă a indicat că, la data de 27.02.2026, ora 08:30, de către Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția Regională Centru, a fost emisă decizia privind returnarea sub escortă de pe teritoriul Republicii Moldova a cetățenei Federației Ruse, *****, născută la *****, deținătoare a pașaportului nr. *****.

Consideră că acesta decizie este una ilegală, neîntemeiată și lipsită de temei juridic.

Menționează că *****, născută la *****, deținătoare a pașaportului nr. *****, a intrat în mod legal pe teritoriul Republicii Moldova în anul 2022, ulterior prezentându-se la autoritățile competente în domeniul migrației pentru inițierea procedurilor necesare în vederea obținerii unui statut legal de ședere pe teritoriul Republicii Moldova.

Totodată, indică că, în prezent, nu deține un document de călătorie valabil care să îi permită părăsirea teritoriului Republicii Moldova, întrucât pașaportul i-a fost sustras pe teritoriul țării. În aceste circumstanțe, solicită suspendarea examinării cauzei până la obținerea unui nou pașaport, care să îi permită părăsirea teritoriului Republicii Moldova și deplasarea în Republica Federală Germania, în vederea reunirii cu fiica sa.

De asemenea, reclamanta susține că lipsa documentului de călătorie se datorează unor împrejurări independente de voința sa, iar în lipsa posibilității de a obține un nou document în Republica Moldova, aceasta ar fi constrânsă să se deplaseze în Federația Rusă pentru perfectarea actelor necesare. Potrivit afirmațiilor sale, o asemenea obligație ar expune-o unor riscuri pentru viața și securitatea sa, întrucât a depus o cerere de dobândire a cetățeniei Ucrainei, renunțând la cetățenia Federației Ruse.

Relatează că decizia adoptată în privința reclamantei, prin care aceasta este obligată să părăsească teritoriul Republicii Moldova cu destinația Federația Rusă, contravine prevederilor Convenției Europene a Drepturilor Omului.

În opinia reclamantei, decizia contestată este neîntemeiată și nelegală, întrucât la emiterea acesteia nu au fost analizate și valorificate în mod corespunzător circumstanțele umanitare și familiale ale cauzei. Totodată, aceasta invocă faptul că situația personală a *****nu îi permite întoarcerea în condiții de siguranță în statul de origine, existând riscul ca drepturile sale fundamentale să fie afectate în cazul executării măsurii de returnare.

Totodată, indică că nu s-a luat în considerație faptul că reclamanta locuiește de mai mulți ani în Republica Moldova, a contribuit pozitiv la societate și nu prezintă oricare risc.

Suplimentar, indică că ***** a părăsit legal teritoriul Federației Ruse și a locuit timp de peste nouă ani în Ucraina, unde s-a aflat într-o relație de concubinaj. Potrivit acesteia, revenirea în Federația Rusă nu este posibilă, întrucât a solicitat dobândirea cetățeniei ucrainene și a renunțat la cetățenia Federației Ruse. Totodată, reclamanta susține că întrunește condițiile pentru a solicita un permis de ședere în Republica Moldova, motiv pentru care obligarea acesteia de a părăsi teritoriul țării este nejustificată. De asemenea, susține că Inspectoratul General pentru Migrație nu a ținut cont de faptul că aceasta a intrat legal în Republica Moldova împreună cu fiica sa, care beneficiază în prezent de protecție temporară în Germania, și că reunirea cu familia este împiedicată de lipsa pașaportului, sustras pe teritoriul Republicii Moldova, fapt pentru care a fost inițiată o cauză penală.

Menționează că Inspectoratul General pentru Migrație a încălcat drepturile reclamantei prin emiterea deciziei contestate, fără a indica temeiul legal concret care ar împiedica-o să rămână pe teritoriul Republicii Moldova până la obținerea unui document de călătorie valabil. În opinia sa, decizia de returnare de pe teritoriul RM nr. 268 din 13 octombrie 2025 este nelegală, nemotivată și contravine atât legislației naționale, cât și normelor internaționale aplicabile.

Prin urmare, reclamanta consideră că emiterea deciziei de returnare, fără examinarea posibilității reale de executare a acesteia și fără analizarea aplicării măsurii de tolerare a șederii, contravine principiilor de drept administrativ. Totodată, aceasta susține că scopul urmărit de autoritate putea fi realizat prin aplicarea unor măsuri mai puțin restrictive, fără dispunerea privării de libertate.

Astfel, solicită partea reclamantă: anularea Deciziei de returnare de pe teritoriul RM nr. 6-C din 27.02.2026, întocmită in privința cetățeanului Federației Ruse, *****.

Obiecțiile pârâtului:

La 23.03.2026 reprezentantul autorității pârâte, din cadrul Direcției regionale Centru a Inspectoratului General pentru Migrație, a depus referință la cererea de chemare în judecată, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată (f.d.16-19).

În susținerea poziției sale a invocat că, la data de 26.09.2022 cet. Federației Ruse, *****, s-a adresat la Inspectoratul General pentru Migrație cu o cerere de azil, în urma analizei motivelor invocate de către solicitanta de azil, la 26.06.2023 a fost emisă decizia nr. 3430/23/DAA (adusă la cunoștință la data 31.07.2023) privind respingerea cererii de azil, decizia fiind contestată în contenciosul administrativ.

La data 17.09.2025 prin încheierea Curții Supreme de Justiție s-a decis inadmisibil recursul depus de *****, reprezentată de avocatul Buța Denis, încheierea devinind irevocabilă.

În acest context, menționează că hotărârea motivată a Curții Supreme de Justiție, emisă la data de 17.09.2025, în legătură cu cererea de azil formulată de *****, a fost definitivă și irevocabilă, după ce cererea de azil a trecut prin toate căile de atac a fost respinsă. In urma acestei decizii, ***** avea obligația să părăsească teritoriul Republicii Moldova în termen de 15 zile calendaristice, respectiv până la data de 01.11.2025. Cu toate acestea, ultima nu a respectat această obligație și, la momentul verificării, se afla pe teritoriul Republicii Moldova în condiții de ședere ilegală.

Cererea de chemare în judecată a fost fundamentată pe afirmația potrivit căreia, ***** ar fi avut intenția de a depune actele necesare pentru obținerea permisului de ședere, însă din cauza unor bariere lingvistice, s-ar fi produs o confuzie.

Subliniază că această justificare nu este una validă, întrucât, în conformitate cu legislația în vigoare, orice cetățean are obligația de a se conforma normelor legale și procedurale aplicabile, indiferent de dificultățile lingvistice sau de orice alte circumstanțe. Astfel, invocarea unui eventual impediment lingvistic nu poate constitui o justificare temeinică pentru încălcarea reglementărilor legale referitoare la șederea pe teritoriul Republicii Moldova.

Or, în conformitate cu lit. n) art. 31 privind Drepturile și obligațiile străinilor prevede expres că: n) să părăsească teritoriul Republicii Moldova pînă la expirarea termenului de 15 zile de la data rămânerii irevocabile a deciziei privind respingerea cererii de azil, cu excepția situației în care cererea de azil a fost respinsă în procedură rapidă, caz în care străinul trebuie să părăsească Republica Moldova la data rămânerii irevocabile a deciziei privind respingerea cererii de azil.

În consecință notează că, persoana nu se mai află sub incidența Legii nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova, ci devine subiect al reglementărilor prevăzute de Legea nr. 200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova.

Art. 3 al Legii menționate, definește expres șederea ilegală - prezența pe teritoriul Republicii Moldova, a unui străin care nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește condițiile privind intrarea, aflarea sau șederea în Republica Moldova.

Astfel, la data de 13.10.2025, de către Direcția regională Centru a IGM al MAI, a fost emisă Decizia de returnare nr. 268-C de pe teritoriul Republicii Moldova în privința cetățenei Federației Ruse, *****, despre care fapt, tot la momentul emiterii deciziei, i-a fost adus la cunoștință străinei, contra semnătură cu înmânarea deciziei menționate.

Menționează că, Decizia de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova, a fost întocmită în conformitate cu prevederile art. 51 al Legii privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200/2010, care prevede că: „împotriva străinilor care au intrat ilegal pe teritoriul Republicii Moldova, a căror ședere pe acest teritoriu a devenit ilegală, a căror viză sau al căror drept de ședere a fost anulat sau revocat, cărora li s-a refuzat prelungirea dreptului de ședere provizorie, al căror drept de ședere permanentă a încetat, a căror cerere privind recunoașterea statutului de apatrid a fost respinsă, a fost încetată procedura respectivă sau al căror statut de apatrid a fost anulat, precum și împotriva foștilor solicitanți de azil, iar autoritatea competentă pentru străini dispune măsura returnării de pe teritoriul Republicii Moldova și aplică interdicția intrării în Republica Moldova pentru o perioadă determinată conform art. 10”.

Prin urmare conform alin. (2) art. 52 al Legii 200/2010, decizia de returnare a fost adusă la cunoștință străinului la 13.10.2025, fiind redactată în două exemplare, în limba de stat și rusă.

La fel, conform lit. d) alin. (1) art. 52 al Legii prenotate, privind regimul de ședere în Republica Moldova, străinii a cărui ședere a devenit ilegală sunt obligați să părăsească teritoriul

Republicii Moldova în maximum 15 zile calendaristice.

În concluzie indică că, decizia de returnare reprezintă un act juridic administrativ de autoritate adoptat de organul competent al autorității publice, precum este autoritatea competentă pentru străini, în mod unilateral, în baza și în vederea executării legii, pentru nașterea, modificarea și/sau stingerea a drepturilor subiective și obligațiunilor ale unei persoane determinate.

Deciziile se bucură de stabilitate și de autoritate în sensul că, o dată ce au fost "pronunțate" soluțiile ce presupune că exprimă adevărul, modificarea sau anularea lor, nu se mai poate face decât urmând căile de atac prevăzute de lege.

Menționează că decizia de returnare nr. 268-C din 13.10.2025 a fost examinată în instanța de judecată, respectiv la Judecătoria Centru. Prin dispozitivul emis la data de 25.02.2026, instanța a dispus respingerea ca neîntemeiată a acțiunii de contencios administrativ formulate prin cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția Regională Centru, având ca obiect anularea deciziei de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 268-C din 13.10.2025.

În aceiași ordine de idei indică expres că potrivit alin. (1) art. 54 din Lega 200/2010 privind regimul străinilor pe teritoriul Republicii Moldova prevede expres că: Decizia de returnare poate fi contestată în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără respectarea procedurii prealabile. Instanța de judecată este obligată să soluționeze cererea în termen de 30 de zile calendaristice de la data primirii. Hotărârea primei instanțe este executorie, însă poate fi contestată cu apel la curțile de apel.

Astfel, având în vedere că persoana vizată nu a părăsit benevol teritoriul Republicii Moldova după rămânerea irevocabilă a deciziei privind cererea de azil, ca urmare a faptului că Curtea Supremă de Justiție nu s-a pronunțat în sens defavorabil, iar în conformitate cu obligațiile ce revin foștilor solicitanți de azil aceasta era obligată să părăsească benevol teritoriul țării în termen de 15 zile calendaristice, obligație care nu a fost executată, a fost emisă decizia de returnare nr. 286-C din 13.10.2025.

În aceleași condiții, deși i s-a acordat un nou termen de 15 zile calendaristice pentru părăsirea benevolă a teritoriului Republicii Moldova, persoana nu s-a conformat nici după pronunțarea instanței de judecată și rămânerea executorie a deciziei. În consecință, autoritatea competentă pentru străini a emis decizia nr. 6-C din 27.02.2026 privind returnarea sub escortă de pe teritoriul Republicii Moldova și plasarea acesteia în custodie publică.

Astfel, la data de 27.02.2026, Judecătoria Chișinău, sediul Centru, a emis încheierea privind plasarea în custodie publică a cetățenei Federației Ruse, *****, pentru o perioadă de 20 de zile calendaristice.

La data de 13.03.2026, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost dispusă prelungirea măsurii de custodie publică cu încă 20 de zile calendaristice.

Astfel, ținând cont de faptul că cet. ***** nu a părăsit benevol teritoriul Republicii Moldova și nu a respectat termenul legal de ședere, neconformându-se prevederilor legale aplicabile, a fost emisă decizia de returnare sub escortă de pe teritoriul Republicii Moldova.

Or, în conformitate cu lit . a) alin. (1) art. 58 al Legii 200/2010 prevede expres că: îndepărtarea sub escortă a străinului presupune însoțirea acestuia de către personalul specializat al autorității competente pentru străini pînă la punctul de trecere a frontierei de stat deschis traficului internațional ori pînă în țara de origine, de tranzit sau de destinație. îndepărtarea sub escortă se aplică străinilor: a) care nu au părăsit voluntar teritoriul Republicii Moldova la

expirarea termenului acordat prin decizia de returnare prevăzut la art. 52 alin.(l).

Astfel, consideră că Decizia de returnare sub escortă de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 6-C din 27.02.2026, a fost emisă cu respectarea prevederilor legale, din ce motiv a solicitat respingerea cererii de chemare în instanța de contencios administrativ, privind anularea actului administrativ ca fiind una neîntemeiată.

În ședința de judecată:

Reclamanta ***** precum și avocatul acesteia, Pascalov Victoria, fiind înștiințați legal despre data, ora, locul examinării cauzei, nu s-au prezentat. Astfel, ținând cont de întrunirea rigorilor de citare legală, în temeiul art.218 lit. d) Cod administrativ s-a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.

Reprezentantul autorității pârâte, din cadrul Direcției regionale Centru a IGM, Arhirii Igor, a pledat pentru respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată, pe motivele de fapt și de drept invocate în referință.

Aprecierea instanței de judecată:

Examinând cererea de chemare în judecată, audiind explicațiile participanților la proces, cercetând probele anexate la dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanța de judecată ajunge la concluzia că, cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Pascalov Victoria, în interesele reclamantului *****, împotriva Inspectoratului General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil este **admisibilă** și pasibilă de a fi **respinsă,** din următoarele considerente.

Conform art. 2 alin. (1) Cod administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanților la raporturile administrative, atribuțiile autorităților publice administrative și ale instanțelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile și obligațiile participanților în procedura administrativă și cea de contencios administrativ.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Potrivit art. 93 alin. (1)-(3) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Conform art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere.

În acord cu art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171.

Admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ:

Conform prevederilor art. 189 alin. (1) şi (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice

poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci cînd autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art.11 alin. (1) lit. a) Cod administrativ actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

În condițiile cauzei deduse judecății, Decizia de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 6-C din 27.02.2026, emisă de către Inspectorat General pentru Migrație**,** prin care reclamantul a fost obligat să părăsească teritoriul Republicii Moldova, constituie în sine act administrativ individual defavorabil pentru reclamant, pasibil controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

În conformitate cu art.191 alin.(1) Cod administrativ, cu excepţia cazurilor prevăzute la alin.(2) și (3), judecătoriile soluționează în fond toate acțiunile în contencios administrativ.

Așadar, în temeiul art.191 alin.(1) Cod administrativ controlul de legalitate a actelor emise de Inspectorat General pentru Migrație este de competența Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, or aceste acte nu se regăsesc în excepțiile de la alin.(2) și (3) a art.191 Cod administrativ. Astfel, acțiunea în contencios administrativ este înaintată de reclamant cu respectarea competenței jurisdicționale și teritoriale.

Conform art.206 alin.(1) Cod administrativ, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare); d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Astfel, reclamantul a formulat o acțiune în contestare.

Cu referire la condiția de respectare a procedurii prealabile, conform art. 208 alin. (1) Cod administrativ, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege.

Conform art. 163 lit. c) Cod administrativ, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

Potrivit art. 54 alin. (1) din Legea 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, decizia de returnare poate fi contestată în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără respectarea procedurii prealabile.

Așa cum rezultă din actele cauzei, acțiunea în contencios administrativ a fost înaintată la data de 18.03.2026, iar Decizia de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 6-C, emisă de către Inspectorat General pentru Migrațiune, a fost adusă la cunoștință reclamantului la data de 27.02.2026, fapt care denotă respectarea termenului de înaintare a acțiunii de către acesta.

Prin urmare, instanța de judecată a constatat că motive de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) Cod administrativ în privința acțiunii de contencios administrativ înaintate, nu se regăsesc. Așadar, acțiunea este **admisibilă** și pe cale de consecință se va purcede la examinarea fondului acesteia.

Cu privire la temeinicia acțiunii în contenciosul administrativ:

În conformitate cu prevederile art. 20 alin. (1) Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform acestui cod.

În corespundere cu art. 189 alin. (1) Cod administrativ orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Potrivit art. 93 alin. (1) Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

Suportul probator al cauzei atestă că, reclamanta *****, născută la *****, deținătoare a pașaportului nr. *****, a intrat în mod legal pe teritoriul Republicii Moldova în anul 2022. Ulterior la data de 26.09.2022, reclamanta ***** s-a adresat la Inspectoratul General pentru Migrație cu o cerere de acordare a azilului în Republica Moldova.

La data de 26.06.2023, Inspectoratul General pentru Migrație a emis Decizia nr. 3430/23/DAA privind respingerea cererii de azil formulate de *****, care a fost contestată în instanța de contencios administrativ, iar prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 17.09.2025 recursul declarat de ***** a fost declarat inadmisibil, hotărârea devenind definitivă și irevocabilă.

În consecință, în conformitate cu prevederile Legii nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova și ale Legii nr. 200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, reclamanta avea obligația de a părăsi benevol teritoriul Republicii Moldova în termen de 15 zile calendaristice de la rămânerea irevocabilă a hotărârii privind respingerea cererii de azil, însă această obligație nu a fost executată de către reclamantă.

Astfel, la data de 13.10.2025, Inspectoratul General pentru Migrație a emis Decizia de returnare nr. 268-C privind returnarea de pe teritoriul Republicii Moldova a cetățenei Federației Ruse, *****. (f.d. 5 din dosar administrativ).

Ulterior reclamanta a contestat Decizia de returnare nr. 268-C din 13.10.2025.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 25.02.2026, acțiunea formulată de ***** împotriva Inspectoratului General pentru Migrație privind anularea Deciziei de returnare nr. 268-C din 13.10.2025 a fost respinsă ca neîntemeiată. (f.d. 24 din dosar administrativ).

La data de 27.02.2026, Inspectoratul General pentru Migrație a emis Decizia nr. 6-C privind returnarea sub escortă de pe teritoriul Republicii Moldova a reclamantei, care a fost adusă la cunoștința acesteia în aceeași zi, sub semnătură, în limba de stat și în limba rusă. (f.d.11-11 verso).

Tot la data de 27.02.2026, Judecătoria Chișinău, sediul Centru, prin încheiere, a dispus plasarea reclamantei în custodie publică pentru o perioadă de 20 de zile calendaristice, iar ulterior, prin încheierea din 13.03.2026, această măsură a fost prelungită cu încă 20 de zile calendaristice (f.d. 12-23 din dosar administrativ).

Nefiind de acord cu Decizia de returnare sub escortă de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 6-C din 27.02.2026, la data de 18.03.2026, partea reclamantă s-a adresat cu prezenta acțiune în instanța de judecată.(f.d. 6-10)

Art. 3 din Legea nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, definește următoarele noțiuni:

străin – persoană care nu deţine cetăţenia Republicii Moldova sau care este apatrid;

returnare – proces de întoarcere a unui străin prin executare voluntară a deciziei de returnare sau prin executare forţată a acesteia: în ţara de origine, în o ţară de tranzit în conformitate cu acordurile de readmisie sau în o terţă ţară în care străinul decide în mod voluntar să se întoarcă şi în care acesta va fi acceptat;

decizie de returnare – act administrativ al autorităţii competente pentru străini, prin care şederea unui străin este stabilită ca fiind ilegală şi care obligă străinul să părăsească teritoriul Republicii Moldova într-un termen stabilit;

custodie publică – măsură de restrîngere a libertăţii de mişcare.

Conform pct. 5 din Hotărârea Guvernului nr.492 din 07.07 2011, înainte de inițierea procedurii de returnare, ofițerul de caz trebuie să ia în considerare următoarele:

1) aplicarea corectă a legislaţiei naţionale;

2) străinul acceptă sau nu îndepărtarea şi îşi exprimă intenţia de a contesta măsura returnării;

3) străinul posedă sau nu mijloace financiare necesare îndepărtării;

4) cheltuielile de îndepărtare a străinului sînt suportate de persoana fizică sau juridică care a invitat străinul;

5) cheltuielile de îndepărtare a străinului sînt suportate de angajator, persoană fizică sau juridică, inclusiv în situaţia în care străinul a fost angajat ilegal sau al cărui permis de şedere nu mai este valabil;

6) există riscul sustragerii;

7) este sau nu necesară luarea în custodie publică în procesul pregătirii returnării sau în efectuarea procesului de îndepărtare, dacă aplicarea unor măsuri mai puţin coercitive nu ar fi suficientă;

8) nu există impedimente pentru îndepărtarea străinului;

9) nu există persoane vulnerabile;

10) starea sănătăţii străinului permite să fie îndepărtat;

11) există sau nu elemente suficiente pentru readmisia străinului de către un stat terţ, în cadrul acordurilor de readmisie sau al altor acorduri bilaterale.

Punctul 6 din același act normativ, statuează că ofițerul de caz analizează situația străinului şi decide dacă acesta poate sau nu să fie îndepărtat.

Potrivit pct. 7 din același act normativ, în situația în care se constată incidența prevederilor legale privind îndepărtarea străinului, *ofițerul de caz întocmește raportul (încheierea) cu propunerea de îndepărtare a străinului, motivat în drept şi în fapt*, iar în situația în care străinul nu poate fi îndepărtat, întocmește raportul (încheierea) cu soluția propusă, care este aprobat de către conducătorul nemijlocit al acestuia.

În acord cu prevederile pct. 9 din același act normativ, *după întocmirea raportului* (încheierii), *autoritatea competentă pentru străini sau subdiviziunea sa teritorială emite decizia de returnare*, care este adusă la cunoștința străinului, în mod obligatoriu, în cazul în care acesta este prezent.

Totodată, în conformitate cu prevederile pct. 1 din Hotărârea Guvernului pentru aprobarea Regulamentului cu privire la procedurile de returnare, expulzare şi readmisie a străinilor de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 492 din 07 iulie 2011, regulamentul cu privire la procedurile de returnare, expulzare şi readmisie a străinilor de pe teritoriul Republicii Moldova (în continuare – Regulament) stabilește procedurile de returnare, expulzare şi readmisie a străinilor de pe teritoriul Republicii Moldova, precum şi procedurile de declarare a străinului persoană

indezirabilă şi de tolerare a rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova, în conformitate cu drepturile şi libertățile garantate de Constituția Republicii Moldova şi alte legi, precum şi de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu excepțiile stabilite de legislația în vigoare.

În acord cu prevederile pct. 2 din Hotărârea Guvernului pentru aprobarea Regulamentului cu privire la procedurile de returnare, expulzare şi readmisie a străinilor de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 492 din 07 iulie 2011, prevederile prezentului Regulament se aplică faţă de străinii specificați la art. 51, art. 55 alin. (1), art. 58 alin. (1), art. 61 alin. (1), art. 62 alin. (1) şi art. 68 alin. (1) din Legea nr.200 din 16 iulie 2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova.

În baza pct. 4 din același act normativ, autoritatea competentă pentru străini dispune măsura returnării de pe teritoriul Republicii Moldova faţă de străinii specificați la art. 51 din Legea nr. 200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova.

Potrivit art. 51 din Legea 200/2010, împotriva străinilor care au intrat ilegal pe teritoriul Republicii Moldova, a căror şedere pe acest teritoriu a devenit ilegală, a căror viză sau al căror drept de şedere a fost anulat sau revocat, cărora li s-a refuzat prelungirea dreptului de şedere provizorie, al căror drept de şedere permanentă a încetat, a căror cerere privind recunoaşterea statutului de apatrid a fost respinsă, a fost încetată procedura respectivă sau al căror statut de apatrid a fost anulat, precum şi împotriva foştilor solicitanţi de azil, autoritatea competentă pentru străini dispune măsura returnării de pe teritoriul Republicii Moldova şi aplică interdicţia intrării în Republica Moldova pentru o perioadă determinată conform art.10.

Potrivit art. 52 din Legea 200/2010, (1) Decizia de returnare este un act administrativ al autorităţii competente pentru străini prin care şederea unui străin este declarată ca fiind ilegală şi care obligă străinii indicaţi la art.51 să părăsească teritoriul Republicii Moldova într-un anumit termen, după cum urmează:

a) în termen de 15 zile calendaristice – străinul căruia i s-a anulat viza sau a cărui şedere a devenit ilegală;

b) în 30 de zile calendaristice – străinul căruia i s-a refuzat prelungirea dreptului de şedere ori căruia acest drept a fost anulat sau revocat, precum şi străinul care solicită emiterea unei decizii de returnare înainte de a fi depistat în situaţie de şedere ilegală;

c) în 3 luni – străinul care trebuie să lichideze o investiţie;

d) în 15 zile calendaristice – foştii solicitanţi de azil, solicitanţii statutului de apatrid sau străinii al căror statut de apatrid a fost anulat.

(2) Termenele prevăzute la alin.(1) se calculează de la data la care străinului i s-a adus la cunoştinţă decizia de returnare, în condiţiile prezentei legi.

(3) În situaţii temeinic justificate, ţinînd cont de circumstanţele specifice ale fiecărui caz în parte, cum ar fi durata şederii legale, existenţa copiilor care frecventează şcoala şi existenţa altor legături familiale, termenul acordat potrivit alin.(1) poate fi prelungit, la cerere, cu pînă la 30 de zile. Decizia de prelungire a termenului de părăsire a teritoriului Republicii Moldova sau de refuz privind prelungirea acestui termen se comunică în scris străinului. Decizia de refuz poate fi contestată în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără respectarea procedurii prealabile.

(4) În privinţa străinilor care nu au executat decizia de returnare, care au trecut sau au încercat sa treacă ilegal frontiera de stat, care au intrat în ţară în perioada de interdicţie dispusă anterior, a căror identitate nu a putut fi stabilită,

Potrivit art. 58 din Legea 200/2010 (1) Îndepărtarea sub escortă a străinului presupune însoţirea acestuia de către personalul specializat al autorităţii competente pentru străini pînă la punctul de trecere a frontierei de stat deschis traficului internaţional ori pînă în ţara de origine, de tranzit sau de destinaţie. Îndepărtarea sub escortă se aplică străinilor:

a) care nu au părăsit voluntar teritoriul Republicii Moldova la expirarea termenului acordat prin decizia de returnare prevăzut la art.52 alin.(1);

b) care au trecut sau care au încercat să treacă ilegal frontiera de stat ori a căror identitate nu a putut fi stabilită;

c) care au intrat în Republica Moldova în perioada de interdicţie dispusă anterior;

d) care au fost declaraţi indezirabili;

e) împotriva cărora a fost dispusă expulzarea;

f) care prezintă un risc de sustragere de la procedura de îndepărtare.

(1^1) Pe timpul îndepărtării sub escortă pot fi utilizate procedee şi mijloace speciale, în condiţiile legislaţiei în vigoare, numai în cazurile în care acestea sînt necesare pentru protejarea vieţii sau integrităţii fizice a personalului din escortă, a străinului ori a altor persoane, pentru împiedicarea producerii de pagube materiale sau pentru îndeplinirea obiectivului îndepărtării sub escortă. Măsurile se aplică cu respectarea demnităţii străinului, gradual şi proporţional cu starea de pericol ce trebuie înlăturată. (2) Dacă străinul posedă document de călătorie valabil şi mijloace financiare şi dacă nu este necesară efectuarea unor alte formalităţi, măsura prevăzută la alin.(1) va fi pusă în aplicare în 24 de ore. (3) Dacă măsura returnării nu poate fi aplicată în termenul indicat la alin.(2), străinul este luat în custodie publică sau i se poate acorda tolerarea rămînerii pe teritoriul Republicii Moldova. (4) Pentru străinii care nu posedă documente de călătorie valabil vor fi solicitate documente de călătorie de la misiunile diplomatice sau de la oficiile consulare acreditate în Republica Moldova ale statelor ai căror cetăţeni sînt. (5) Pentru străinii proveniţi din state care nu au misiuni diplomatice sau oficii consulare în Republica Moldova vor fi solicitate documente de călătorie din ţara de origine prin intermediul organului abilitat în domeniul afacerilor externe. (6) În situaţia în care documentul de călătorie valabil nu poate fi obţinut în condiţiile alin.(4) şi (5), autoritatea competentă pentru străini va elibera un titlu de călătorie pentru străinii cu şedere ilegală pe teritoriul Republicii Moldova. Forma şi conţinutul titlului de călătorie se stabilesc şi se aprobă de Guvern.

Instanța reține că scopul controlului judecătoresc exercitat în prezenta cauză îl constituie verificarea legalității Deciziei de returnare sub escortă nr. 6-C din 27.02.2026, iar nu reevaluarea oportunității măsurii dispuse sau reaprecierea situației juridice rezultate în urma procedurii de azil, soluționată definitiv prin hotărâri judecătorești irevocabile.

Din ansamblul probelor administrate rezultă că reclamanta a beneficiat de toate garanțiile procedurale prevăzute de legislația națională. Aceasta a avut acces la procedura de azil, a exercitat toate căile de atac prevăzute de lege împotriva deciziei de respingere a cererii de azil, a contestat ulterior Decizia de returnare nr. 268-C din 13.10.2025, iar legalitatea acesteia a fost verificată de instanța de judecată, care a constatat caracterul legal și întemeiat al măsurii dispuse. Cu toate acestea, reclamanta nu s-a conformat obligației legale de a părăsi benevol teritoriul Republicii Moldova.

Instanța apreciază că Decizia nr. 6-C din 27.02.2026 nu reprezintă o măsură autonomă și independentă de procedura anterioară, ci constituie o etapă ulterioară a executării deciziei de returnare deja emise și confirmate judiciar. Prin urmare, emiterea acesteia nu a fost determinată

de apariția unor împrejurări noi, ci exclusiv de conduita reclamantei, care a ales să nu execute benevol obligația legală stabilită prin actul administrativ anterior.

Or, dispozițiile art. 58 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 200/2010 instituie în mod expres posibilitatea aplicării măsurii îndepărtării sub escortă în situația în care străinul nu a părăsit voluntar teritoriul Republicii Moldova în termenul acordat prin decizia de returnare. În speță, această condiție este pe deplin întrunită.

Instanța constată că argumentele invocate de reclamantă vizează, în principal, dificultățile practice privind executarea măsurii de returnare, respectiv lipsa documentului de călătorie, existența unor motive familiale, intenția de a se deplasa în Republica Federală Germania și pretinsele riscuri existente în cazul revenirii în Federația Rusă. Totuși, niciunul dintre aceste aspecte nu demonstrează nelegalitatea actului administrativ contestat.

În ceea ce privește lipsa documentului de călătorie, instanța reține că însăși Legea nr. 200/2010 reglementează expres modalitatea de executare a măsurii în asemenea situații, instituind obligația autorității competente de a solicita documente de călătorie autorităților statului de cetățenie sau, după caz, de a elibera un titlu de călătorie pentru străinii aflați în ședere ilegală. Așadar, inexistența unui pașaport valabil nu împiedică emiterea deciziei de îndepărtare sub escortă și nu constituie un motiv de nelegalitate al acesteia, ci reprezintă o chestiune ce ține exclusiv de executarea măsurii.

Instanța apreciază că nici susținerea reclamantei privind existența unor motive umanitare sau familiale nu poate conduce la anularea actului administrativ contestat.

În acest sens, instanța observă că legiuitorul a prevăzut posibilitatea prelungirii termenului de plecare benevolă sau acordării tolerării rămânerii doar în condițiile și procedurile expres stabilite de lege, iar reclamanta nu a făcut dovada existenței unui drept legal de ședere, a unei cereri pendinte privind acordarea unui asemenea drept ori a existenței unui impediment juridic absolut care să facă imposibilă executarea măsurii de returnare.

Mai mult decât atât, simpla existență a unei rude în alt stat sau intenția de reunificare familială nu generează, în sine, un drept de ședere pe teritoriul Republicii Moldova și nici nu suspendă aplicarea normelor imperative privind îndepărtarea străinilor aflați în ședere ilegală.

Referitor la invocarea Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța reține că orice ingerință în drepturile unei persoane trebuie analizată prin prisma condițiilor de legalitate, scop legitim și proporționalitate.

În cauza dedusă judecății, măsura contestată este prevăzută expres de lege, urmărește un scop legitim, respectiv asigurarea respectării regimului juridic al străinilor și executarea deciziilor administrative definitive, iar aplicarea acesteia este proporțională cu conduita reclamantei, care, după epuizarea tuturor procedurilor administrative și judiciare, a continuat să rămână pe teritoriul Republicii Moldova fără un drept legal de ședere.

Instanța observă că autoritatea pârâtă nu a procedat arbitrar și nici nu a dispus imediat îndepărtarea sub escortă. Dimpotrivă, reclamanta a beneficiat inițial de posibilitatea executării benevole a obligației de părăsire a teritoriului Republicii Moldova, termen pe care nu l-a respectat. Numai ulterior expirării acestuia și în lipsa executării voluntare a obligației, autoritatea a recurs la măsura prevăzută expres de art. 58 din Legea nr. 200/2010.

De asemenea, instanța reține că emiterea Deciziei nr. 6-C a fost precedată de analiza situației reclamantei, fiind ulterior supusă și controlului judecătoresc sub aspectul aplicării măsurii de custodie publică, ceea ce confirmă existența unor garanții jurisdicționale efective împotriva eventualelor abuzuri.

Nu în ultimul rând, instanța apreciază că argumentele reclamantei urmăresc, în esență, reevaluarea circumstanțelor care au stat la baza respingerii cererii de azil și a primei decizii de returnare. Aceste aspecte au fost însă analizate definitiv de autoritățile competente și de instanțele judecătorești, neputând constitui obiectul unei noi examinări în cadrul prezentului litigiu, întrucât aceasta ar contraveni principiului securității raporturilor juridice și autorității lucrului judecat.

În consecință, instanța constată că Inspectoratul General pentru Migrație a acționat în limitele competențelor conferite de lege, cu respectarea procedurii administrative, a principiului legalității și a garanțiilor procesuale prevăzute de Codul administrativ și Legea nr. 200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova.

Actul administrativ contestat este emis de autoritatea competentă, are un temei legal expres, este motivat în fapt și în drept, iar circumstanțele invocate de reclamantă nu demonstrează existența unor vicii de legalitate care să justifice anularea acestuia.

În același timp, instanța subliniază că, în exercitarea controlului de legalitate, aceasta nu poate substitui autoritatea publică în aprecierea măsurilor administrative dispuse atunci când acestea sunt adoptate în limitele competenței legale și cu respectarea normelor de procedură. Rolul instanței este de a verifica conformitatea actului administrativ cu legea, iar nu oportunitatea acestuia. În speță, nu au fost constatate încălcări ale normelor de competență, de procedură ori de fond care să atragă anularea Deciziei nr. 6-C din 27.02.2026.

Prin urmare, analizând cauza prin prisma tuturor probelor administrate, a argumentelor invocate de participanții la proces și a normelor legale incidente, instanța concluzionează că acțiunea formulată de ***** este neîntemeiată, întrucât reclamanta nu a făcut dovada existenței unor circumstanțe de fapt sau de drept care să răstoarne prezumția de legalitate și temeinicie de care beneficiază actul administrativ contestat.

În aceste condiții, instanța apreciază că Decizia de returnare sub escortă de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 6-C din 27.02.2026 a fost emisă cu respectarea prevederilor Legii nr. 200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, ale Codului administrativ și ale principiilor generale ale dreptului administrativ, motiv pentru care cererea de chemare în judecată formulată de avocatul Pascalov Victoria, în interesele reclamantei *****, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Conform art. 224 alin. (1) lit. f) Cod administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a) - e).

În conformitate cu prevederile art. 224-225 din Codul administrativ al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se respinge ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de avocatul Pavlov Victoria în interesele lui ***** împotriva Inspectoratului General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne, cu privire la anularea decizie de returnare sub escortă de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 6-C din 27.02.2026.

Hotărârea este executorie însă poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile din data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei

Chişinău (sediul Râșcani).

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Veaceslav MARTÎNENCO**